

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **N. X. D.**, zast. Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2020, č. j. KRPA-233787-33/ČJ-2020-000022-ZZC, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2020, č. j. 4 A 76/2020 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předcházející řízení

[1] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužila dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovenou jejím rozhodnutím ze dne 7. 9. 2020, č. j. KRPA-233787-11/ČJ-2020-000022-ZZC, o 14 dnů.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím žalované žalobu, v níž namítal, že doba zajištění v délce 90 dnů stanovená rozhodnutím ze dne 7. 9. 2020 uplynula dne 5. 12. 2020. Žalobce je však přesto již 3 dny omezen na osobní svobodě v ZZC Vyšší Lhoty. V záhlaví uvedené rozhodnutí žalované bylo vydáno dne 7. 12. 2020, neboť vydáním rozhodnutí se podle § 71 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení. Napadené rozhodnutí bylo tedy vydáno až v době, kdy již uplynula doba zajištění žalobce stanovená rozhodnutím žalované ze dne 7. 9. 2020.

[3] Městský soud v Praze nadepsaným rozsudkem žalobu zamítl. Konstatoval, že doba zajištění stanovená v rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2020 v délce 90 dnů trvala do 5. 12. 2020. Ze správního spisu je zřejmé, že žalovaná vydala dne 4. 12. 2020 rozhodnutí o prodloužení doby žalobcova zajištění o 14 dnů. Toto rozhodnutí téhož dne doručila žalobci. Za této situace dospěl

městský soud k závěru, že žalobcovo tvrzení o tom, že rozhodnutí žalované bylo vydáno až dne 7. 12. 2020, není ničím podloženo. Tvrzení žalobce, že žalovaná podala své rozhodnutí k doručení do datové schránky zástupce žalobce až dne 7. 12. 2020, nedokládá, že by rozhodnutí bylo vydáno až tohoto dne. K odkazu žalobce na § 71 odst. 2 správního řádu městský soud uvedl, že rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 4. 12. 2020 a tohoto dne tedy bylo vydáno. To, že žalobcem zvolenému právnímu zástupci bylo napadené rozhodnutí doručeno do datové schránky až dne 7. 12. 2020, neshledal městský soud za důvod pro zrušení rozhodnutí žalované.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítal porušení svého práva na spravedlivý proces, neboť stěžovatel podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který je podle názoru stěžovatele místně příslušný k řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované. Žalobu podal stěžovatel prostřednictvím žalované. Žalovaná ji však spolu se správním spisem postoupila Městskému soudu v Praze. Vzhledem k tomu, že soud rozhodl již dne 22. 12. 2020, neměl stěžovatel možnost jakkoli se k takové změně místní přípustnosti vyjádřit. Žalovaná, jakožto protistrana soudního řízení nemůže svým jednostranným procesním úkonem v rozporu s vůlí stěžovatele změnit místní příslušnost soudu. Městský soud podle stěžovatele pochybil, když zcela nekriticky akceptoval názor žalované o jeho místní příslušnosti. S poukazem na § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců stěžovatel dále namítal, že názor žalované o místní příslušnosti městského soudu je nesprávný, neboť věta třetí stanovuje výjimku z místní příslušnosti toliko pro případy, kdy cizinec pobývá v zahraničí. Stěžovatel rovněž namítl, že v rozporu se zásadou kontradiktornosti řízení mu městský soud neumožnil procesně zareagovat na vyjádření žalované k podané žalobě. Městský soud přitom své rozhodnutí založil na nekriticky převzaté argumentaci žalované.

[5] Doba, na kterou byl stěžovatel původním rozhodnutím žalované zajištěn, uplynula dne 5. 12. 2020. Podle stěžovatele k řádnému vydání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované došlo až dne 7. 12. 2020, kdy byl stejnopis písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí odeslán do datové schránky zástupce stěžovatele, neboť vydáním rozhodnutí se podle § 71 odst. 2 správního řádu rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení. Stěžovatel poukázal na § 34 odst. 2 správního řádu a konstatoval, že rozhodnutí o prodloužení zajištění tak bylo vydáno až několik dní poté, co uplynula původní doba 90 dnů stěžovatelova zajištění stanovená v rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2020.

[6] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení kasační stížnosti

[7] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[8] Podle § 71 odst. 2 správního řádu, *vydáním rozhodnutí se rozumí a) předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:", b) ústní vyhlášení, pokud má účinky oznámení (§ 72 odst. 1), c) vyvěšení veřejné vyhlášky, je-li doručováno podle § 25, d) poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu, nebo e) odeslání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do datové schránky kontaktního místa veřejné správy k postupu podle § 19 odst. 3; na písemnosti se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:"*

pokračování

[9] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[10] Podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, *žaloba proti rozhodnutí o zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení se podává prostřednictvím policie nebo u příslušného soudu. V případě, že je žaloba podána prostřednictvím policie, policie předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů ode dne doručení žaloby. V případě, že je žaloba podána u příslušného soudu, vyžádá si soud správní spis. Policie předloží soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů. Zároveň policie své vyjádření k žalobě doručí cizinci.*

[11] Podle § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, *k řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit oblašovací povinnost. To neplatí, jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, rozhodnutí o umístění cizince do části s přísným režimem zajištění a rozhodnutí o přestupku.*

[12] K námitce stěžovatele, že s ohledem na § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců nebyl městský soud místně příslušný k projednání žaloby, Nejvyšší správní soud konstatuje, že tímto ustanovením se zdejší soud již zabýval např. v usnesení ze dne 29. 11. 2018, č. j. Nad 240/2018 – 39, z něhož vyplývá, že v případě rozhodnutí podle věty třetí naposledy uvedeného ustanovení zákona o pobytu cizinců se pro určení místní příslušnosti soudu rozhodujícího ve správním soudnictví použijí obecná ustanovení o místní příslušnosti, tj. konkrétně § 7 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že z konstrukce ustanovení § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců je zřejmé, že věta třetí se vztahuje nejen k větě druhé, ale i k větě první, neboť je od těchto vět oddělena tečkou. Pokud by se vztahovala pouze k větě druhé, jak tvrdí stěžovatel v kasační stížnosti, byla by od věty druhé oddělena středníkem, nebo čárkou, tak tomu však není.

[13] Napadené rozhodnutí vydala (v prvním a zároveň posledním stupni) Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4. Sídlo žalované se tedy nachází v obvodu Městského soudu v Praze, neboť podle přílohy č. 4 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), území městské části Praha 4 patří do obvodu Obvodního soudu pro Prahu 4 a obvod Obvodního soudu pro Prahu 4 patří obvodu Městského soudu v Praze (příloha č. 2 k zákonu o soudech a soudcích). Místně příslušným ve věci žalobce byl proto Městský soud v Praze. Žalovaná tudíž nepochybila, pokud žalobu, kterou u ní podal stěžovatel, postoupila Městskému soudu v Praze a tento soud nepochybil, pokud o ní rozhodl, přestože stěžovatel žalobu adresoval Krajskému soudu v Ostravě. Nejednalo se tudíž o situaci, kdy by žalovaná svým úkonem změnila místní příslušnost soudu, jak tvrdí stěžovatel v kasační stížnosti.

[14] K upozornění stěžovatele na skutečnost, že jelikož městský soud rozhodl o žalobě již dne 22. 12. 2020, neměl možnost jakkoli se ke změně místní přístupnosti vyjádřit, Nejvyšší správní soud uvádí, že podmínky řízení posuzuje soud z úřední povinnosti, s účastníky komunikuje při odstraňování jejich nedostatků, nevyzývá však účastníky řízení k vyjádření, pokud má za to, že jsou splněny. Městský soud jako soud místně příslušný o žalobě stěžovatele rozhodl.

Nebylo proto na místě, aby stěžovatele vyzýval k vyjádření v otázce místní příslušnosti. Nedošlo tedy ani ke stěžovatelem namítanému zásahu do jeho práva na spravedlivý proces.

[15] Pokud stěžovatel brojil proti tomu, že mu městský soud neumožnil procesně zareagovat na vyjádření žalované k podané žalobě, Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že žaloba byla podána u žalované, která tak byla podle § 174 odst. 3 zákona o pobytu cizinců povinna předložit soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů ode dne doručení žaloby a zároveň své vyjádření k žalobě doručit stěžovateli, resp. jeho zástupci. Městský soud tudíž již nemusel vyjádření žalované stěžovateli doručovat, neboť vycházel z toho, že tak učinila žalovaná. Ze soudního spisu nadto vyplývá, že stěžovatel (jeho zástupce) kopii vyjádření žalovaného k žalobě obdržel.

[16] Důvodná není ani námitka stěžovatele, že městský soud své rozhodnutí založil na nekriticky převzaté argumentaci žalované, neboť z odůvodnění kasační stížností napadeného rozsudku je zřejmé, že městský soud věc řádně posoudil, vystihl její podstatu a uvedl svou vlastní argumentaci a závěry, na základě nichž ve věci rozhodl.

[17] Z obsahu správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že rozhodnutí žalované bylo vyhotoveno i doručeno stěžovateli dne 4. 12. 2020 a téhož dne je na tomto rozhodnutí vyznačeno nabytí právní moci. Rozhodnutí žalované tedy bylo vydáno dne 4. 12. 2020, neboť jestliže tohoto dne bylo vyhotoveno i doručeno, pak byl tohoto dne také podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu předán k doručení stejnopis tohoto rozhodnutí. K poukazu stěžovatele na skutečnost, že rozhodnutí žalované bylo odesláno do systému datových schránek k doručení zástupci stěžovatele až dne 7. 12. 2020, Nejvyšší správní soud uvádí, že se jedná o prodlení žalované při doručování jejího rozhodnutí zmocněnci stěžovatele, to však nemá vliv na datum jeho vydání ani jeho zákonnost. Napadené rozhodnutí totiž bylo již dne 4. 12. 2020 předáno stěžovateli, proto bylo nejpozději tohoto dne vydáno ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu. Nelze tudíž stěžovateli přisvědčit, že rozhodnutí žalované bylo vydáno až dne 7. 12. 2020, tj. po uplynutí předchozí doby zajištění stanovené rozhodnutím žalované ze dne 7. 9. 2020.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[18] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná. Nejvyšší správní soud tedy dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[19] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšné žalované pak v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady řízení nad rámec její úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu